

2. DOMAČE BRANJE

Naslov: Zgodbe Svetega pisma

Založba: DZS

Leto izdaje: 2003

Zbral: Janko Kos

Janko Kos se je rodil 9. marca 1931 v Ljubljani. Leta 1959 je na ljubljanski filozofski fakulteti diplomiral iz primerjalne književnosti in leta 1969 doktoriral. Služboval je kot dramaturg v lutkovnem gledališču in kot gimnazijski profesor. Bil je urednik številnih revij in knjižnih zbirk. Je avtor številnih srednješolskih učbenikov za književnost.

STARA ZAVEZA

Pentatevh

Naslov: VESOLJNI POTOP

Bog je spoznal, da so bitja na Zemlji postala hudobna in sovražna druga do druge, zato je sklenil, da bo to hudobijo končal. Bog je naročil Noetu naj naredi veliko ladjo. Rekel mu je naj vzame na ladjo svojo družino in po dvoje vseh živali, da jih ohrani pri življenju. Ljudje so delali to, kar Bogu ni bilo všeč, zato je prišel čez Zemljo vesoljni potop. Vode so narasle in prekrile vso Zemljo. Ostal je samo Noe in kar je bilo z njim na ladji. Potem je Bog poslal na Zemljo veter, vode so upadle in Zemlja se je posušila. Noe je v zahvalo postavil oltar in daroval žgalne daritve Bogu. Bog je zato sklenil, da ne bo več kaznoval vseh živih bitij samo zaradi človeka. Bog je ustvaril mavrico, kot znamenje prijateljstva in zaveze med seboj in vsemi živimi bitji na Zemlji.

Glavne in stranske osebe:

Glavna oseba v zgodbi je Noe. Noe je bil eden prvih očakov. Bil je pravičen, brezgrajen mož med svojimi sodobniki. Bil je zvest Bogu.

Za katero idejo sem bogatejši:

Zgodba o vesoljnem potopu nam lepo prikaže idejo kazni za pokvarjeno človeštvo in pa idejo zaveze, ki jo Bog klene z zvestim Noetom.

Mnenje o besedilu:

Zgodba mi je bila zelo všeč, predvsem ker je poučna. Ob branju se mi je porodilo vprašanje zakaj je na Zemlji toliko nadlog in nesreč? Sveto pismo nam pove, da so nadloge in nesreče mnogokrat posledica človeške hudobije. Če človek ne spoštuje zakonitosti, ki so v naravi, mora sam nositi hude posledice. To potrjuje npr. onesnaževanje okolja. Odgovoren odnos do narave in okolja pa ima lahko samo človek, ki ni hudoben v srcu. Vse človeško ravnanje navzven namreč odseva njegovo notranjost.

Izpis odlomka iz besedila:

Popačena pa je bila Zemlja pred Bogom in Zemlja je bila polna hudobije. In Bog je pogledal Zemljo in glej, bila je popačena; kajti vse meso je popačilo svojo pot na Zemlji.

Narava je onesnažena, umirajo rastline in živali. Zato so odgovorni ljudje. Nastajajo nove in nevarne bolezni.

Knjigi kraljev

Naslov: SALOMON

H kralju Salomonu sta prišli dve hotnici, ki sta stanovali skupaj v isti hiši. Obe sta pred kratkim rodili. Prva je trdila, da je druga sina umorila, ker ga je poležala. A sredi noči je vstala in ga zamenjala z njenim živim otrokom. Druga pa je trdila nasprotno. Tako sta s sprli. Kralj Salomon pa je odločil, da bo otroka presekal na pol, tako da vsaka dobi polovico. Prva žena se je otroku odpovedla, samo da ostane živ. Salomon je tako ugotovil katera žena je njegova mati in dal otroka tej ženi.

Ko je kraljica v Sabi slišala za Salomonovo modrost, je prišla k njemu, da bi mu postavljala uganke. Salomon ji je razložil vse kar ga je vprašala. Ko pa je videla vso njegovo modrost je ugotovila, da presega ves sloves za katerega je slišala. Podarila mu je veliko zlata, dišav in drugih dragocenosti.

Glavne in stranske osebe:

Glavna oseba je kralj Salomon. Bil je moder in pravičen. Bil je pameten, da se je spomnil tako genialnega in prebrisanega načrta, zato tudi velja za enega najbolj modrih kraljev v zgodovini. Bolj kot bogastvo in slava mu je bilo pomembno modro in razumno srce.

Stranske osebe v zgodbi so: hotnici, otrok, kraljica iz Sabe. Prva hotnica je ljubeča mati, druga pa njeno popolno nasprotje.

Za katero idejo sem bogatejši:

Ta zgodba pripoveduje o nesebičnosti in pravi materinski ljubezni. Prava mati bi vedno vse naredila, da bi bil njen otrok srečen in živ.

Mnenje o besedilu:

To besedilo mi je všeč, ker na prvo mesto postavlja modrost. Modro in razumno srce je pomembnejše od bogastva in slave.

Izpis odlomka iz besedila:

Tedaj je kralj razsodil: »Dajte oni živega otroka in nikar ga ne morite! Ona je njegova mati!«.

NOVA ZAVEZA

Jezusova dela
Lukov evangelij

Naslov: JEZUS ODPUSTI GREŠNICI, KER LJUBI

Nekoč je prišel Jezus na obed k fazirju. Prišla je ženska, ki je bila v mestu grešnica in mu začela umivati noge s svojimi lasmi, jih poljubljati in namazati z dišečim oljem. Jezus ji je odpustil grehe, ker ljubi. Drugi so se le čudili, kdo je ta, ki lahko odpušča grehe.

Glavne osebe:

Glavna oseba je grešnica. Svojega greha se je zavedala in je močno ljubila.

Stranske osebe:

Fazir: Simon je bil očitno pošten človek, ki ni nasedal govoricam in dovolj pogumen, da si je upal Jezusa povabiti pod svojo streho. Očitno je Jezusa na nek način celo občudoval.

Za katero idejo sem bogatejši:

Če grešimo, še ne pomeni da ne naredimo nič dobrega.

Mnenje o besedilu:

To besedilo sem izbrala, ker se mi zdi zanimivo, da se ljudje tako trudimo, da ne bi grešili, da včasih kar pozabimo, da bi bilo bolje, če bi se ukvarjali s tem, da bi močno ljubili. Čim več ti je odpuščeno, tem bolj znaš ljubiti.

Izpis odlomka iz besedila:

»Zato ti povem: Njeni mnogi grehi so odpuščeni, ker je mnogo ljubila; komor se malo odpusti, malo ljubi.«

Jezusove pripovedi Lukov evangelij

Naslov: PRILIKA O SEJAVCU IN SEMENU

Zbrala se je velika množica in Jezus je učil. Govoril je o sejalcu, ki je sejal seme. Nekaj semena je padlo poleg poti. Priletele so ptice in ga pozobale. Drugo je padlo na skalo, sicer je pognalo, ker pa ni imelo vode je pomrlo. Spet drugo je padlo med trnje. Trnje je zraslo in ga zadušilo. Zadnje pa je padlo na dobro zemljo, raslo in bogato obrodilo. Tedaj so ga učenci vprašali kaj pridiga pomeni. Jezus jim reče, da označuje različne ljudi. Seme pa je božja beseda. Tisti, ki so poleg poti, božjo besedo poslušajo, a potem nanjo hitro pozabijo. Tisti na skali z veseljem sprejmejo besedo, a potem ne vztrajajo. Tisto seme, ki je padlo med trnje, predstavlja ljudi, ki sicer slišijo božjo besedo, a se zanjo ne zmenijo. Tisto seme, ki pa pade na ploda tla, predstavlja potrpežljive in verne ljudi, ki božjo besedo poslušajo, sprejmejo in spolnjujejo.

Za katero idejo sem bogatejši:

Sejavec je Jezus. Božja beseda je kakor seme. Mi pa smo zemlja, v katero Jezus seje božjo besedo.

Mnenje o besedilu:

Jezus je govoril v prispodobah. V priliki o sejavcu je na slikovit način povedal, kako ljudje sprejemamo božjo besedo.

Izpis odlomka iz besedila:

»Seme je Božja beseda.«

Bistvo semena je v tem, da vsebuje življenje. Sveto pismo je podobno kot seme. V njem beremo božjo besedo.

Naslov: PRILIKA O USMILJENEM SAMARIJANU

Nekoč je neki učitelj vprašal Jezusa kaj naj naredi, da bo dosegel večno življenje. Jezus ga je vprašal kaj mu narekuje postava, ki je napisana od Boga. Učitelj je ugotovil, da naj » ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in vso dušo in vso močjo in vsem mišljenjem, in svojega bližnjega, kakor samega sebe« Toda učitelj ni razumel, kdo naj bi bil njegov bližnji, zato mu je Jezus razložil s priliko. Jezus je govoril o človeku, ki se je odpravil iz Jeruzalema v Jeriho. Med potjo so ga napadli cestni roparji, ga oropali in hudo pretepli. Mimo njega je šel duhovnik, ga videl a mu ni pomagal. Levit je ravno tako šel mimo. Nato pa je prišel mimo popoten Samarijan in revež se mu je zasmilil. Poskrbel je zanj in mu plačal prenočišče. Učitelj je spoznal, da je edini prav ravnal Samarijan, Jezus pa ga je poslal delati iste stvari.

Glavne in stranske osebe: glavna oseba je usmiljeni Samarijan. Bil je prijazen in pripravljen pomagati ubogemu revežu.

Stranske osebe so: duhovnik, levit, učitelj.

Za katero idejo sem bogatejši:

S priliko o usmiljenem Samarijanu nam Jezus pove, da je naš bližnji vsak človek.

Mnenje o besedilu:

Zgodba mi je všeč zaradi tega, ker uči ljudi ljubezni do soljudi. Pomoči potrebnim moramo pomagati. Kljub temu, da sta duhovnik in levit pričevalca Božje besede, se nista usmilila ubogega poškodovanca. Nista namreč vedela, da je Bog prisoten v vseh živih bitih. Usmiljeni Samarijan pa je v ranjencu videl človeka, ki potrebuje pomoč. Mislim, da bi se morali ljudje po njem zgledovati.

Izpis odlomka iz besedila:

In glej, neki učitelj postave je vstal in ga takole skušal: »Učenik, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?«